

REDACTIA

Arad, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 20 cor. pe 1/2 an 10 cor.; pe 1/4 de an 5 cor.; pe 1 lună 2 cor.

Nr-ri de Duminecă pe an — 4 coroane. — Pentru România și strălătate pe an: 40 franci.

Manuscripte nu se napoiază

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERȚIUNILE:

de un sîr armoni: prima dată 14 bani; a doua oară 12 bani; a treia oară 8 b., și timbru de 60 bani de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Serisori nefrancați nu se primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Puterea Ovreurilor.

(*) Afacerea Egân, cum îi zice în presa maghiară, e o strălucită dovadă că în Ungaria stăpânii sunt Ovreurii, ear' nu Ungurii.

Ce s'a întemplat adică?

Mizeria Rutenilor — e vorba de 400 000 cetățeni — a ajuns atât de înspăimîntătoare, încât chiar și guvernul maghiar s'a îngrozit și a trimis pe consilierul Egân Ede să studieze: să raporteze despre mizerie, să arate cauzele și să propună măsuri de îndreptare. După trei ani de muncă conștiințioasă, în ședința comisiei adunată la Munkács, Egân a expus oral rezultatul cercetărilor sale. A mărturisit că Ovreurii au sîrăcit populația din Nordul țării. Fără a colora, fără a comenta ori combate, el a înșirat numai fapte. Te cutremuri de bestialitatea haitei din Galiția, a Ovreurilor spurcați, căci nu-i crimă pe care ei să nu o sîrvească întru distrugerea creștinilor. A propus deci să se ia măsuri în contra popoului ovreiesc din Galiția... Altfel întreaga populație creștină din Nordul Ungariei are să peară... Căci microb mai distrugător decît Ovreurii nu există!

Abea au apărut însă în ziare cîvintele consilierului ministerial, și să vezi manifestarea puterii ovreiești! Afară de 2—3 ziare, cealaltă toate au tabărit pe Ungurii care propune măsuri de apărare a cetățenilor autochthoni în contra invaziei ovreiești. A doua zi -- alaltăieri — chiar interpelare în Dietă, încât ministrul e silit să facă declarații după cari Egân nu greu va mai pute să-și păstreze funcția; se și vorbește deja că el va fi surghiunit la Mezöhegyes, director, unde-i vorba de boi și de cai... El, care studiasse oamenii, cari trei ani le zile petrecuse în cercetări cum să se pună stavila ovreismului cutropior.

Ear' Max Falk și cu toată șleahta de Ovrei „patrioți“ scriu cu o imperioasă cum într'adevăr numai parvenitul îngâmfat și încrezut e capabil să scrie.

Sunt revoltați până și cei mai neamși maghiari. „Alkotmány“, „Hazánk“ și „Magyarország“ protestează zdrăbîn dar se și tîngue...

Am ajuns de ris în propria noastră țară, — aceasta este tenorul în care scriu, aceasta este mărturisirea și sunt silite s'o facă.

„Magyarország“ (de la 16 e) în alte, scrie:

„Ei, să fi fost numai cei imigrați calmi, lutherani, catolici ori gr. orientali, buci ori mohamedani, unitari ori nazareni. S'au văzut cum erau să fie regulați: ușor și fără multă bătaie de cap, atît din partea autoritatii comitat, cât și din partea justiției, guvernului, a presei și din partea lelașiei. Ori și cine ar fi aflat că în această luptă pe moarte și viață e foarte natural să apărăm pe cetățenii încercați și siliti împotriva proletarilor streini cari dau vală asupra noastră.

„Vagabunzii sunt însă, durere, Jidovi. Măciururile lor, imoralitatea, speculațiunile

și neomenia lor sunt apărute de pavaza unui curent intelectual fals... Numai decît ești bîsnuit.

„Ajungi în fama proastă a antisemitismului; scrisorile anonime îți via cu grămada; trebuie să suferi insulte și batjocuri, ba să te bucuri dacă n'ajungi să te scupei chiar în stradă.

Comentar, desigur nu trebuie să facem acestor șire ale Sîcuiului, care deși vede obrăsnicia și primejdia Ovreismului și puterea Alianței Universale Israelite, totuși, până acum, nu s'a distins de cît prin rîcnetele sale împotriva cetățenilor autochthoni ai țării, a naționalităților, fără ajutorul cărora desigur că Ungurii n'ar putea să aperse singuri țeara de primejdii multe.

Cît este de mare primejdia, cît rău fac Ovreurii, ascultați tot pe Bartha Miklós, care eată ce mai scrie despre Rutenii:

„În regiunile Carpaților de Nord 400.000 oameni poartă jugul celei mai grele sclavii economice. Miserie mai mare n'ai văzut, de cînd ești! Foamea și tifosul acolo e permanent, ca o instituțiune. Jumătate din făina din care își fac pîne, este coajă de copac. Între locuință și grajd nu e nief o deosebire. Porc, oaie și oameni stau împreună. — Și treizec de ani au trebuit guvernului maghiar până să observe această mizerie neagră...

Rușinea nu este însă numai faptul, că abia după treizeci de ani guvernul observă „mizeria neagră“ cauzată de Ovrei, ci împregiurarea, că și acum, cînd ar fi vorba de sanarea rîului, Ungurii se dau îndărăt dinaintea amenințărilor obrasnice ovreiești.

„Hazánk“ (de la 16 e.) ea însăși mărturisește rușinea, scriind:

„Desigur, în goana sîlbatică pornită contra unui înalt funcționar, care se poate provoca deja la fapte împlinite, cu gîndul să-și scoată de pe terenul, unde pătruns de cel mai cald patriotizm muncea în interesul umanismului, se reogîndește întreaga decadentă a vieții noastre publice... Goana o conduce „Pester Lloyd“, ziarul lui Max Falk, care amenință fără nief o genă pe Egan ear' pumnii și-i încheștează spre Dărănyi, ministrul de agricultură“.

Eată până unde a ajuns cuteșanța ovreiescă.

Cine știe însă: poate e bună și aceasta la ceva. Îi va mai deștepta pe Ungurii, îi va face să vadă primejdia acolo unde e, ear' nu s'o mai caute între naționalități, cum îi învîța presa jidovită, ca astfel în turbure, agenții Alianței Israelite să poată pescui în dragă voie.

Și în Franția, Austria și în România așa s'a întemplat: a trebuit ca Ovreurii să ajungă de o împertinență nespusă, pentru ca să se întărească curentul antisemit.

Azi chiar Ungurii cari își ridică vocea se feresc a se mărturisi antisemiți. Veni-vă însă vremea cînd vor fi siliți să facă și aceasta... Că atfel ajung nu numai de ris, dar' o să se pomenească curînd că țeara închinată sfintei Marie nu mai e a lor, ci a perfunților din Galiția.

Dr. V. Lucaciu prigonit. Abea sosit acasă, după o absență de mai multe luni, și eată, dl Dr. V. Lucaciu ear este obiectul celor mai păcătoase prigoni.

Aseară am primit adică următoarea telegramă:

Baia-spie, 16 Februarie.

Parintele Lucaciu este citat înaintea județului de instrucție din Baia-Mare, pentru a fi ascultat în procesul ce s'a intentat din cauza scrisorii adresate lui Bolcaș și publicate în „Tribuna Poporului“. Pornirile dușmănoase evidente.

Persecuțiunile ac stea ne indignează pe toți.

Și sub era nouă procesele se țin deci lanț, par-că tot Jeszenszky ar dirige... cauza naționalităților!

Chestia națională.

În chestiunea națională avem acum eară câte-va momente noue. Rezolvarea afacerii cu renta, discuțiunile în presa atît Bucureșteană cât și cea română și maghiară din statul ungar, a dat prilej ca și dintr'o parte și dintr'alta să se facă enunțatiuni ce trebuie înregistrate.

„Epoca“ din București a mers de pildă atît de departe, în cît scrie de rezolvarea conflictului dintre Români și Unguri. „România Jună“ ia în zeflema pe confrății de la „Epoca“, zicînd că fac din țințar — armăsar.

Discuția se urmează însă mai ales între liberali și conservatori.

Aceștia din urmă publică acum următoarea scrisoare a domnului Dr. Rațiu:

Sibiu, 9 Febr. 1900.

Domnule Director,

Confirm primirea prețuitei invitații ce mi faceți să vă comunic păreră mea asupra fericitei soluțiuni dată chestiunii școlilor române din Brașov.

Regret foarte mult că răspunsul dorit nu vi-l pot da în calitatea mea de president al comitetului național, din motivul că din scurtîmea timpului, comitetul nu-l pot consulta. Nu pot da răspuns nief în calitate de president al partidului național pentru-că partidul, reprezentat prin adunarea generală națională, sunt oprit a-l consulta.

Așa cred, însă, că vederile comitetului și ale partidului nostru național sunt fidele expuse și bine exprimate în așeciările „Triunei“, făcute asupra modului de rezolvire a acestei chestiuni.

„Mi-ar rămănea, d-le director, să-mi dau păreră în numele meu propriu, ca om particular și ca atare mă văd îndemnat a vă declara cu plăcere că soluțiunea dată chestiei o aflu mulțumitoare.

Dacă ne-am afla într'o țeară în care dreptul și legea e respectată, firește că capitalul trebuia dat de-a dreptul proprietarului, bisericii autonome.

Dar în situația noastră de astăzi, lipsită de drepturi și între împregiurările date, cari ne au scos din cadrele legilor pozitive, o soluțiune mai potrivită nu se pută da chestiei și eu nief nu-mi pot închipui alta mai bună.

Mă mulțumeste modul de rezolvire a acestei grave și importante chestii, în prima linie, pentru-că văd acceptate toate condițiunile stabilite din partea proprietarului ave-rei, din partea bisericii române din Brașov însăși. Ear lucrul acesta e ceva nou, e un mare progres pentru noi, pentru-că de

mult nu ne-a fost dat să vedem acte de dreptate și de echitate sîrșite din partea stăpînitorilor noștri. Guvernul maghiar acceptînd condițiunile juste și prin aceasta recunoscînd de juste pretențiunile bisericii române din Brașov față de Statul român, a dat o puternică lovitură șovinismului maghiar, care cum bine știți, nu dă și nu permite nimic nemaghiarilor din drepturile ce le au.

Și dacă acest cas nu va rămănea izolat singur pentru sine, ci îi vor urma și altele, putem spera că posibilitatea unei schimbări spre bine în favorul naționalităților nemaghiare nu e închisă cu desăvîrșire în patria noastră. Capitalul depus, negreșit că e asigurat mult mai bine în casa centrală a statului decît ori unde, un lucru recunoscut fie însuși proprietarul capitalului și de superioritatea sa bisericească.

Ear amănuntele stabilite între guvernul român și cel maghiar sunt de așa fel, că mă fac să admir, domnule director, tactul și înțelepciunea guvernului român, cu deosebire a d-ilor miniștri dela culte și dela externe, cu care au putut obține un rezultat atît de splendid față de puternicul curent șovinist din patria noastră, de care nu se poate emancipa de tot nief un guvern.

Îmi pot imagina deci, greaua și obositoarea muncă sîrșită în giurul acestei chestii, pe care, repet, o văd rezolvată spre mulțumirea celor în prima linie interesați.

Aceștea sunt părerile mele asupra soluțiunii date chestiei școlilor române din Brașov, pe cari comunicîndu vi le, conform dorinței d-voastră, vă rog, d-le director, să primiți asigurarea deosebitei stime și considerațiunii cu care rămân.

Al d-voastră stimător,

Dr. Rațiu.

Foarte corect: dl Dr. Rațiu într'adevăr nief nu putea vorbi de cît în numele său, ca particular.

De cît e ciudat un lucru: de vre-o patru ani n'am mai văzut subscris pe dl Dr. Rațiu nief, și eată-l acum intervenind într'o discuție în care e foarte puțin competent.

Intîiu de toate, D-sa nu aparține bisericii a cărei interes este în discuție. Nief odată n'a trecut ca profund cunoscător al afacerilor bisericești școlare gr.-orientale ear' în trecut mai îndepărtat s'a distins doar ca aprig combatant al lui Șaguna.

Aceasta-l împunea cel puțin o foarte mare rezervă cînd vorba e de autonomia bisericii naționale ortodoxe, capul de operă al nemuritorului Șaguna.

Și mai grave sunt apoi consideratele politice care-l împuneau să nu să amestece în discuția aceasta. D-sa știe anume, că pe chestia rentei s'a dat și se dă încă o luptă inversunată între partidele politice de dincolo; putea să presupună, și desigur știa, că declarația d-sale va fi folosită de un partid politic ca armă spre a lovi în celalalt partid. Este aceasta în folosul cauzei naționale? Nu știe d-sa că adevărata crîșă în comitetul național s'a provocat (la 1894, în Octombrie) tot din cauza unei declarații ce i-se ceruse d-lui dr. Rațiu? Caută între hîrtiile d-sale și citească epistola ce i-au adresat atunci colegii sei din Vaț, nouă la număr, desaprobînd amestecul său în luptele politice militante de dincolo.

Protestăm apoi în contra aserțiunii d-lui Rațiu, care aprecierile organului său, asupra chestiei rentei, le presintă ca vederi ale comitetului (?) și ale partidului nostru național.

Orî cât sgomot s'ar face în jurul acestor aprecieri, ele rămân păreri particulare ale d-lor Rațiu și Coroianu, ale căror fapte n'au să fie scrise în socoteala partidului național.

Aducem de altminteri felicitări venerabilului domn d. Rațiu: d-sa și-a însușit, acum la bătrânețe destul de adânci, o facilitate de a scrie, că ne uimește. Într'adevăr, stilul epistolei de mai sus, cu întorsături ca „fericitei soluțiunii“, „mi-ar rămâne“, „între împrejurările date“, „rezultat atât de splendid“, „celor în prima linie interesate“ etc. etc. eram obișnuiți să le citim numai din „pene mai dextere“ (cum ar zice dl dr. Rațiu) ale fraților de la București...

Atâta, deocamdată.

Spre limpezire.

Supărați, cu drept cuvânt, că „Tribuna“ i-a dăscălit cum și ce să nu scrie în chestia națională, confrății de la „România Jună“ replică următoarele în numărul de la 30 Ianuarie v.

„În privința aprecierii... cum s' o numim... pe care și o permite autorul articolului din „Tribuna“ la adresa ziarului nostru, am ruga pe confrății dela Sibiu, să controleze mai cu îngrijire articolele ce li se dau spre publicare, mai ales când acestea au... pretenția neobișnuită a se amesteca până și în felul de organizare al unei redacțiuni din București.

„Dacă autorul articolului din „Tribuna“ (ce ar zice ea d. p. dacă l'am numi acum?...) are să se explice în vre-o chestie oarecare cu dl Aurel C. Popovici, ar face bine să nu tirască ziarul nostru în diferitele sale „hipoteze“ cu tendințe foarte transparente.

„România Jună“ este editată și condusă de o asociațiune de oameni, și nu credem că prezența dlui Aurel C. Popovici în această asociațiune ar fi îndrituind pe cineva, cu atât mai puțin pe autorul articolului din „Tribuna“, a ne prescrie nouă vre-o linie de conduită.

„Ni-se pare că dacă nu autorul, confrății dela „Tribuna“ vor recunoaște temeinicia acestei simple chestii de tact?”

„Ear' în numărul de la 31 Ianuarie v. scriu:

„Cum, de unde și prin ce mijlocire nu vrem să cercetăm acum, în expunerile ei asupra „chestiunii rentelor“, „Tribuna“ din Sibiu a găsit cu cale să ne amesteca tam-nessesam și pe noi, făcând următoarea curioasă digresiune dela chestia ce pretinde a o preocupa:

„Știm în fine și noi ceea-ce ne spune „amicul“ de la București al „Tribunei Poporului“, anume că „La Roumanie“ a scris despre „România Jună“ că: „întrebuințează toate mijloacele spre a turbura

bunele raporturi ale României cu Statele vecine și a aprinde în România războiul de rasă“. Ear dacă adevărat este că director politic al „României Jună“ e d. Aurel C. Popovici, nu putem de cât să reprobăm atitudinea manifestată în coloanele acestui ziar în direcția atinsă de „La Roumanie“, pentru că e o atitudine care poate să aibă urmările cele mai rele pentru neamul românesc peste tot, special însă pentru acela dintre ai noștri cari dintr'un motiv sau dintr'altul au fost silțiți să recurgă la ospitalitatea României. Căci nu ne sunt necunoscute nici vocile ridicate în timpul d'n urmă în presa din România în contra elementului transilvănean — cum îi zic frații de dincolo, — trecut în România și de aceea o purtare mai eu tact din partea oamenilor noștri credem că n'ar fi în detrimentul intereselor lor proprii, bine înțelese“.

„Ce legătură au toate acestea cu chestiunea rentelor? spună cine poate. Ce-o fi urmărit autorul sau inspiratorul lor? Spună-o Isaac Rubinstein care mai că și-a sărit din piele de bucuria d'a fi putut reproduce așa ceva dintr'un organ transilvănesc!

„Not, luându ne după modelul pe care ni l' dă „Tribuna“ prin rindurile de mai sus, n'am putea să-i răspundem decât cam în chipul următor:

„Știm în fine și noi ceea-ce spune multă lume la București, anume că „Secolul XX“ a scris despre „Tribuna“ că: „ce s'a petrecut cu „Tribuna“ de și-a schimbat cu desăvârșire părerea în chestia rentelor? Mister și fonduri“. Ear' dacă adevărat este ceea ce scrie „Secolul XX“ și dacă adevărat este că dl Iuliu Coroianu a venit prin București și a făcut o lungă vizită dlui Take Ionescu deli care s'a dus apoi la secretarul general al internelor cu o recomandăție foarte călduroasă, — nu putem decât să reprobăm atitudinea manifestată în acest chip în direcția atinsă de „Secolul XX“, pentru că e o atitudine care poate să aibă urmările cele mai rele, special pentru aceia cari dintr'un motiv sau dintr'altul au recurs la recomandății călduroase către secretarii de ministere. Căci nu ne sunt necunoscute nici vocile ridicate chiar în Transilvania în acest înțeles și de aceea o purtare mai puțin suspectă din partea celor donni credem că n'ar fi în detrimentul intereselor lor proprii, bine înțelese“.

„Nu e greu să fii viclean, nu-i așa? — dar' nici departe n'ajungi cu un astfel de sistem, tocmai pentru-că e așa de ușor de întors contra celui ce-l întrebuițează..

„În răspuns din partea d-lor Coroianu și Rațiu se impune.

Din Austria.

Impăcarea ceho-germană.

În 15 l. c n secția pentru Moravia a conferenței de împăcare a ținut în Viena o nouă ședință, în care mai întâiu din partea Cehilor s'a protestat împotriva faptului, că Silezia n'a fost luată în considerare la desbaterile conferenței și că pentru Silezia s'a pretins o conferință separată. În același timp Germanii sunt în contra aducerii Sileziei în discuțiunile conferenței.

După aceasta s'a început desbaterea în general asupra chestiei de limbă, ivite

la autoritățile din provincii Ministrul-președent Körber a dezvoltat principiile, cari au să fie normative la întrebuințarea celor două limbi în comunicațiunea externă. La urmă au fost discutate și considerățiunile principale ale limbii oficiale la serviciul intern al direcțiilor statului, și conținutarea desbaterilor acestei secțiuni s'a amânat până în Lunia viitoare.

Tot în 15 l. c a ținut ședință și sub-comisiunea emisă din partea conferenței de împăcare pentru desbaterea reformei electorale privitoare la Dieta provincială a Boemiei. În această ședință s'a ajuns la învoiașă în privința mai multor chestii principale; astfel: afacerea alegerilor nemijlocite comunale sătești și a înființării unei noue secții electorale, care ar avea să se formuleze, într'u cât se poate, în chip corespunzător cu dispozițiunile de ordin electoral pentru Reichsrath.

În ce privește dispozițiunile referitoare la dieta provincială, se vor forma trei curii electorale, dintre cari într'una să fie reprezentanții marilor proprietari, în a doua deputații cercurilor electorale cehi și în a treia reprezentanții cercurilor electorale germane. — Din partea Germanilor s'a făcut propunerea, ca cele două curii ale cercurilor electorale cehi și germane să aibă drept de veto față cu anumite hotărâri ale Dietei provinciale. După asta reprezentanții poporului german încă au declarat, că și pentru dînșii rămâne un junctim nedespărțit între toate obiectele conferenței, înosebi însă în direcția, că reforma ordinii electorale numai deodată cu introducerea curiilor de protestare va pute să fie și ea înrodusă.

Din Bucovina.

Conferența deputaților români. „Patria“ în numărul său de Mercuri aduce știrea, că adunarea deputaților bucovineni a avut loc Lunî în 12 n. l. c. în saloanele palatului țării (în Cernăuți). Ea s'a ocupat cu situația din țeară și a durat până târziu noaptea. Au participat toți deputații afară de bar. Vasilec, absent din țeară. S'au constatat unanim însuportabilele stări de lucruri, create prin demersurile neconținutele ale președintelui țării. Discuția a res oglindit profundă indignare, de care e pătruns poporul român din Bucovina în fața împrăviilor necorocite ale guvernului țării.

La desbateri au luat parte mai ales d-nii bar. Hormuzachi, I. Lupul, M. Grigorcea, Dr. I. Flondor, bar. Mustatza și Dr. G. Popovici. Conferența a stabilit unanim linia de procedere pentru acțiunile viitoare și

a votat unanim următoarea rezoluțiune: prim ministrul Dr. Ernest Körber la V.

„Adunarea din 12 Faur 1909 deputaților români din camera imperială din Viena și camera provincială a Bucovinei a adoptat unanim următoarea rezoluțiune:

„Deputații români salută călduros acțiunea guvernului central i. r. care se îndrumază, în interesul înțeleș al imperiului, pacea națională și se nisuesțe la restabilirea funcțiunii parlamentului. Ei se declară gata să sprigini guvernul din toate resursele lor în aceasta a sa lucrare de împăcare, și își exprimă totodată căvingerea, că această acțiune nu atunci va fi încoronată de succes dacă în toate regatele și țările se întinde la aceeași ținută pe calea îndreptățirii a tuturor naționalităților și considerării postulatelor lor naționale și culturale, precum și a întreprinderii economice.

„În virtutea acestei convingeri ei își exprimă justa speranță, că guvern central va lua măsurile potrivite spre a pune capăt însușuribilelor împrigiurări ce domnesc în Bucovina și cari ou sdruncinat țeară și țării.“

Intreg articolul prim din numărul minecă al ziarului „Patria“ a fost confiscat. Numărul confiscărilor a ajuns acum la Br. Bourguignon s'a supărat rău pentru unii agreat al său i s'a revocat o trimisă din eroare, la balul Junii Jertfa a patimei lui a căzut dl Nicolai de Flondor, funcționar la guvernul țării care l'a provocat ea, sau să demisiona din comitetul banului „Junimeii“, sau vite pe dl Covo Wassico la bal de Flondor a preferit a demisiona din funcționar, nefiind avisat la această primia. Indignarea între Români pentru împrăviile ispravă a br. Bourguignon e foarte mare.

Presa maghiară despre chestia naționalităților.

„Magyar Szó“, organul fostului ministru-president Bánffy Dezső în numărul său dela 10 l. c. ocupă se de vorbirea din Dieta a acțiunii prim-ministru Szell, între altele spune și următoarele monstruoase:

„Este oare această dreptate și în chestia naționalităților... e oare o nebuinie a face dreptate în

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.“

Cântărețul dragostei.

(Rilokert) Dacă vrei cu-a ta cântare Coarda inimii s'atingi, Nu cânta de v-selie, Ci 'n cântare jaloa-o plângi,

Căci puțini sunt care 'n viață N'au avut de loc plăcere; Dar nu-i nime care 'n suflet N'ar ascunde vr'o durere.

Maria Cioban.

La mănăstire.

În viața monahală Toți trăiesc cu rugă'n graiu Și prin post păcate spală Că să poată merge 'n raiu.

Aș posti cu rugăciune, Ca să merg și eu cu ei, Dacă cine-va mi-ar spune, Că și 'n raiu vor fi femei!

Două stele.

Două stele lucitoare De pe cer lin au picat, Și sub fruntea ta copilă, Luminând au lunecat,

Două stele, numai două, Luminat-au cerul meu, Sunt a tale amândouă, Și eu, dragă, sclavul tău.

Sub teiu.

Pe sub teiul încă 'n floare vreau durerea să mi o sting, Și în liniștea naturii să mă tângui și să plâng. Mi-amintesc... Sub cer albastru și sub razele de lună Stam, iubito, prinși de farmec, vieând raiul împreună. Flori de teiu cădeau de-a valma peste capul tău de fee Coronându-ți părul galben, albă, dulce azalee.

Astăzi când realitatea mă desparte trist de tine, Plâng trecutul, plâng iubirea și mai mult mă plâng pe mine.

Toate visele-mi frumoase făurite 'n nopți de vară Se pierdură cu încetul, gânduri triste ne-abat iară. Azi pricep ce e femeea, e corp cald: și suflet rece, Ear iubirea e ca fumul ce se 'nală și apoi trece.

Craiova. Alexandru I. Popescu.

EA SCRIE.

Din limba germană după Max de Weissenthurn, trad. de: Iuliana Nasticiu.

„Dragă Antonietă, noi în acest punct nu ne vom înțelege nici odată; tu ești ceea-ce înțeleg foarte bine, pe partea surorii tale — și nici nu-ți iau aceasta în nume de rău, din contră, în ochii mei îți servește numai spre onoare — dar' mie îmi displac toate femeile învățate și nu las ca să 'mi-se arunce pe cap o femeie, care să mă considere drept ca copil, deși am

deja patruzeci de ani!“

„Dar, dragă Henric“ „Dacă voești să rămânem și pe parte amici buni, precum suntem de mentul, din care Rudolf te-a condotainta cu opt ani — la altar — atrog, odată pentru totdeauna, să lasă această nediscutată; sora ta poateinger, — dar' — ea scrie — și să impregiurare îmi delătorează din dorința de a face cunoștiță cu femeile învățate sunt niște sfințe, pot cugeta numai cutremurându-se crede-mă, că dacă aș iubi o femeie ca să am cunoștiță că ea scrie, și sunt astăzi atâtea, încât au devenit demice, — și dacă aș afla din totce scrie și că e cuprinsă de deliriul vedē numele tipărit, — 'mi-ar fi de ca să-mi stlugă iubirea, ca să mă o părăsi pentru totdeauna!“

„Dar', Henric, aceasta e o căută și fă mai întâiu cunoștiță cu sunt pe deplin convinsă, că-ți vei părerea și îți vei face imputări sentința ta aspră! Ce crimă ești sora mea, care e dea de trei ani și fără familie, — folosește mă oarele libere spre a-și încredința și simțurile hărției, îmbrăcându-le

de cauză, în care nici ceaaltă parte nu
caută dreptate? A aplica legea acolo, unde
toate necumurile se îndreaptă toamă îm-
potriva legii, a da drepturi aceluia, care
voesc să pună mâna pe putere! Dreptul,
legea și dreptatea nu pretind eliberarea
legilor contrare statului maghiar, dar chiar
și dacă de o sută și de o mie de ori ar
pretinde-o aceasta, este un drept mai înalt,
o lege mai înaltă și o dreptate mai
înaltă, că națiunea în Ungaria numai cea
maghiară poate fi. Margá Széll Kálmán
înaintea judecătorii așese și întrebe: are
Slovacul drept să graviteze spre Rusia și
Românul spre România? Are Croația dreptul
să se izoleze ca țară de sine-stătătoare
și Sârbul să se arunce în imperiul visat
sud-slav? Dacă la aceste întrebări jude-
cătoria va răspunde cu da, atunci Széll
Kálmán cu respectarea legii ar sta la o
parte, ear' noi zicem, că nu este aceea
dreptate dumnezească, pe care am res-
pecta-o, când asemenea cale ne croște și
nu există acea opinie publică nepreocupată,
care să nu ridă la vederea unei ase-
menea justiții de la Rátót.

„In chestia naționalităților e o ne-
bunie a cărui pe bățul ochitații, căci
chestia aceasta nu e chestia dreptului, ci e
chestia puterii. Paragraful ei de competență
este, că ori ce ființă creată, are drept la
individualitatea sa și până când pe el îl
nimicește dreptul altuia, el să nu fiină
seamă de acel drept al altuia. Nu consi-
deră și nici n'au considerat naționalitățile,
în tendințele lor centrifugale și trădătoare
de patrie, nici odată drepturile istorice ale
națiunii maghiare; deși cunosc aceste drep-
turi, când își țes tertipurile lor, naționa-
litățile nici odată n'au avut în vedere:
oare nu se pun ele în conflict cu dreptul
maghiar, ci au căutat numai să ocolească
puterea maghiară. Când umplu străina-
tatea cu plângerile lor despre așasare, ele
timpul odată nu se gândesc: oare adevărat
ceea-ce spun, ei simplu numai, că au
ele folos și că pot prin asta din destul
să ne strice nouă? Ființa statului ma-
ghiar și a rasei maghiare nu poate fi făcută
pendentă de la nici un fel de decisiune și
dacă observăm, că deplina exercitare a drep-
tului statorit pe noi ne nimicește, atunci
lozincă triplă încoace, lozincă încolo, dar
la dracu cu dreptul; eu fac ceea-ce mie-mi
plac, ear' nu aceea ce pentru alții e
just...”

Convocare.

Comitetul central al „Asociației nel
pentru literatură română și cultura popo-

novelistică — în loc de a-și obozi memoria
și inima cu clevețurile mătușelor, a veri-
șoarelor, amicilor și a cunoșcșșilor. Ar tre-
bul să fi mai înțelept, și să mai lași din
părerile bătrânilor, că locul femeii este nu
mai în bucătărie”.

Cine știe cât timp ar mai fi durat dis-
cutia aceasta, și că care nu ar fi ajuns
până la gradul la care ar fi devenit neplă-
cută chiar și între rudeni, dacă nu s'ar fi
întrerup' prin sosirea unei a treia persoană.

Și cine era această persoană? era stă-
pânul casei, soțul Antonieței, era Rudolf de
Werden, care ca un adevărat econom, care
și supraveghiază singur moșiile sale, era
acum pe timpul secerășșului așa de ocupat
la câmp, încât numai pe vremea mesei pu-
tea veni acasă. Sosirea lui aduse aminte An-
tonieței, că trebuie să mai arunce o privire
prin bucătărie înainte de a se pune prân-
zul pe masă, și așa se depărtă, după ce
ce se scusă cu câteva cuvinte față de cum-
natul său.

„Mi-se pare că eară ai discutat asu-
pra temei de predilecțieune a Antonieței —
despre măritarea Jelei? — întrebă el pe când
se depărta nevastă-sa.

„Da, și soția ta nu voesc să rezoneze;
pentru tine poate fi foarte măgulitor, că se
simte așa fericită cu tine, și că dorește

ruului român”, pe baza statutelor aprobate
de guvern, în ședința din 7 Decembrie 1899.
Nr. 1033 au luat măsuri pentru înființarea
unui departământ nou cu sediul în Ora-
dea mare, care departământ, după aron-
dare nouă, are să se estindă asupra cer-
curilor administrative: Central, Aleșd, Mar-
gita, Salard, Székelyhid, B-Ujfalu, Cha-
tesiesq, Cefa, Salonta și de ocaundată Tinca
și Beliu.

Pentru conducerea constituirei și efec-
tuirea organizării departământului contem-
plat cu sediul în Oradea-mare am primit
mandatul dela comitetul central ca delegat
al acestuia.

În urmarea acestui mandat, în scopul
organizării departământului contem-
plat, convoc adunarea constituantă în Oradea-
mare pe Lună în 26 Februarie st. n. a. c.
la 3 oare după prânz, în hotelul „Arborele
verde”, sala mică, la care adunare consti-
tuantă sunt invitați a participa și a-și da
consursul la organizarea departământului,
toți aceia, din cercurile susnumite, cari se
interesoază de înaintarea în cultură a po-
porului român și de literatura română.

După adunare, seara va urma con-
certul tinerimei.

Oradea-mare, 11 Febr. 1900.

Nicolau Zigre
delegatul comitetului
central.

In loc de testament.

Am amintit ieri de scrisoarea pe care
mult regretatul nostru colaborator Augustini
a lăsat-o, drept testament, adresată dlui
Mangra.

Dăm în următoarele întreaga epistolă:
Seara 25/1 1900, acasă.

Pr. stimată d-le Părinte!

Boala mea, în stadiul în care mă aflu,
este, cred, incurabilă; dar să fie chiar cu-
rabilă, ar cere o așa cură specială și înde-
lungată, încât așa cădă ori și cul spre sar-
cină grea.

Destul m'am luptat contra gândului
de a-mi curma mîiele, în primul rând, din
causă că e păcat; dacă totuși m'am hotăr-
it la acest ultim păcat, nu este fiind-că
n'asi avé tărnia morală de a răbda suferin-
țele cele enorme trupești, ci numai, cum
am zis mai sus, spre a nu fim mîșcia spre
sarcină îndelungată.

Cu mult regret mă hotărâsc la pîsul
fatal, deoarece ce, dacă așa fi sănătos și în
putință de-a lucra, așa avé încă multe de
îndeplinit, cu regret tot atât mai mare
fiind-că îmi stă mai împede ca ori-când
până acum în viață-mi, desvoltagea eveni-
mentelor într'un viitor relativ apropiat;
vêd eu siguranță biruința causei drepte
naționale a fie-cărui.

„Mi-am format judecata, relativ tot
împede, despre problemele vieții, la a că-
ror rezolvire ne este ertat a ne gândi, pre-
cum și a aceluia, al cărui secret nu ne
este ertat a-l descoperi cu mintea. creierii,

Jelei de bărbat pe cumnatul seu în buna
speranță că nici acolo nu e mai rău—dar
te rog cu toată energia, fă să fi lăsat în
pace cu proiectele astea de căsătorie. Nu
voesc de fel să mă însor, cu atât mai pu-
țin să iau o femeie învătășă, care mai are
și fericirea de a avé dreptul a purta pe
d'asupra și o coroană în nouă colțuri.
„Iritarea ta contra Jelei, care-ți este
cu totul necunoscută, te face prea supărat;
acum începi a imputa sermanei femeii chiar
și aceea că se trage din familie nobilă, uit-
tând că și Antonieța, cu care har Domnu-
lui, trăești în deplină armonie, se trage tot
din aceea familie!”

„Ba nu aceasta nu o uit, dar îmi aduc
aminte și de aceea, că Antonieța era abia
de optsprezece ani când s'a smuls din sa-
lonul aristocratic și anume prin căsătoria
cu tine, cu un econom modest—ea este eco-
noma cea mai bună și grijitoare a frate-
lui meu, care nu are nici cel mai mic atom
de rîutate și superbie în sine după-cum
au contesele. Antonieța era tineră, deci a
fost ușor de obicinuit conform împrejură-
rilor în care trăește.”

„Nici Iela nu o bătrâni; ea a avut
multe de suferit,—în razele unei iubiri fer-
binte ar începe earăși a înflori.”—

(Va urma.)

ci numai cu inimă, cu credința. Ași pute
zice, că am ajuns la aceea stare sufletească
de unde nu m'ar mai pute clătina nimeni
și nimic; la punctul din care așa pute privi
toate cu liniște, căci pentru toate se îm-
plinește vremea...
Cu greu mă despart în acest mod de
voi toți!

Értăți mă însă, vă rog, cu toții, pre-
cum și eu ert tuturor cari m'au făcut
vr'o dată vr'un réu. Ori în ce mod m'asf
curma zilele, vă rog pe toți să mă în-
gropați după „legea românească”, să-mi
faceți în loșor în cimiterul românesc, pri-
tre d-voastre; să chemați la înmormântare-
m' pe preotul Boor din Nădlac și un preot
sârbesc, astfel ca să fie reprezentate cele
trei națiuni pentru alianța cărora am trăit.

Cineva să scrie surorii mele (Klema
Ruppelit, L.-Sz.-Miklós), ce s'a întemplat
cu mine. Dênsa va spune părinților și dacă
n'asf mai apuca a-î serie ei, spuneți-î și
ei să mă erte pentru fapta ce o sêvîrșesc.
Așa dar rugați-vê cu toții pentru
odihna și mântuirea sufletului meu; cred
că Dumnezeu se va îndura și va asculta
de rugăciunile d-voastre.

Oh, ce greu îmi vine a vă scrie așa!
Cum asf fi dorit încă să luerez; atâta ma-
terial am adunat!

E după miezul nopții și nu-mi vine
sombul de loc, de loc; gânlul sinuciderii
nu mă lasă; măue doar va fi ziua fatală...

Mulfămîta mea d-lui Dr. Vuia pentru
ostenețile sale prietenești.

NOUTAȚI

Arad, 17 Februarie 1900.

Monarchul în Budapesta. Ma-
jestatea Sa Monarchul a sosit ieri în
Budapesta, unde va petrece trei
septemăni.

Ca noii membri pentru adu-
narea generală a fondului proeșesc
din diecesa Aradului au fost decurênd
aleși în traciul Aradului d-nii preoți:
Justin Dascăl din Micăalaca și Fabriciu
Manuța din Sâmbăteni.

Coroane eterne. Ni-se scrie din Sibiu,
că în loc de cunună peritoare pe cosciugul
regretatilor Ioan Predoviciu, originar din
Ocna Sibiului și fost sub jude regesc în
Nyârăd-Szereda; apoi Iuliu Pipos, fost vice-
notar la tribunalul regesc din Sibiu și Iuliu
Oprisor, sodal curjar—un mare număr d
domni din Sibiu au contribuit cu coroane
eterne la fundul vèluvelor și orfanilor me-
seriesilor români. creat de „Reuniunea so-
daliilor români din Sibiu. Din acest incident
și spre scopul ărtat s'a adunat de la acei
domni generoși suma de : 42 coroane.

Dr. Elia Cristea, secretarul consisto-
rului archidiècesan din Sibiu, precum ni-se
scrie, s'a decis să îmbrățișeze tărnia mona-
chală. Dumineca trecută d-sa a fost hiro-
tonit de cătră înalt P. S. Sa Domnul Ioan
Meșianu, arhiepiscop și Metropolit, întru
diacon.

Din presa română. „Tribuna“ de ieri
publică știrea că dl Dăianu a părăsit redac-
ția celor două ziare editate de „Tipografia”.
Era, desigur, mai bine pentru dl Da-
ianu, dacă peste tot, nu se făcea diarist;
scăpa asif l ca de numele său să fie legată
cea mai detostabilă epocă în ziaristica ro-
mână modernă.

Bătăie între avocați. Zilele trecute
la tribunalul din Panciova s'a petrecut o
scenă scandalooșă între doi avocați de
acolo. La o pertractare finală anume, at-
vocați Hóly și Adler, cari își apêrau clienții,
au intrat într'o ceartă foarte aprinsă în fața
tribunalului. Sfișitul certei a fost, că av-
voatul Hóly a tras colegului său Adler o
palmă strașnică, ear acest a luat și el un
scaun și l'a repezit asupra adversarului.
A luat însă și Hóly un scaun, cu care se
apêra cu tărne de loviturile lui Adler. Bă-
tăușii avocați numai cu mare greutate au
putut fi despărțiți din partea publicului din
sala pertractării. În urma acestora a doua
zi adversarii au avut și un duel cu pi-
stolul, din cari lusa amêdoi au scăpat ne-
vulnerați.

Un alt caz de asemenea natură s'a
petrecut și la tribunalul din Săbadca, unde

neguțătorul Krishaber Adolf, care falimen-
tase, a năvălit cu bastonul asupra advo-
catului Dr. Sicht, apêrătorul neguștorului.
În furia sa neguțătorul a început a îmblăți
pe avocat; cu bastonul peste ea și unde-l
ajungea, astfel că numai cu greu a putut
scăpa din mâinile lui.

Cas de moarte. Ni-se împărțesește ști-
rea tristă, că George Ciplar, după grele și
îndelungate suferințe a reposit aici în 16 Fe-
bruarie în vîrstă de 61 ani. Înmormentarea
î se face în 5/17 l. c. în cimiteriul din
Bujac (Arad). Îl deplânge un considerabil
număr de rudeni. Fie-î țărtna ușoară și
memoria veclnică.

Sinucideri. Din Oradea-mare se ves-
tește, că Szopó József, avocat în Tinca
(comitatul Bihorulul), s'a sinucis din pricina
miseriei, în care se afla. — Asemenea și
tinerul sodal Ujvári Iozsef, originar din Li-
pova și aplicat într'o prăvalie din Arad, a
fost găsit mort zilele acestea între ruinele
cețăței din Șoimoș (lângă Radna). Se îm-
pușcase în pept și în cap.

Platon Telecchi, archimandrit, depu-
tat în Dieta maghiară și croată și vicariu
episcopesc, a murit zilele trecute în Cario-
vâș.

Păziți vă sănătatea! Tuturo r celor
ce sufer de boale de piept, de boală de apă,
de mistuire neregulată, dureri de stomac, de
reumatism, guturaiu, durere de ochi și alte
boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii,
se recomandă cu multă căldură medica-
mentele Kueippiane.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin
postă de la farma d-lui Dr. Lilius Schop-
per în Oravița (Krasso-Szörény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (lea-
curilor) cu prețurile lor, se trimite, la cererel
ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

DENTOL

Cea mai bună și mai antiseptică
apă pentru gură.

La un păhar de apă ajunge 2
picături.

Prețul unei sticle o coroană
se capătă la

Vojtek și Weisz

prăvalie de drugherie și parfumărie
în Arad.

ULTIME ȘTIRI

Din Dieta.

— Ședința de la 16 Febr. —

Ședința de azi eară s'a petrecut
cu discuțiuni asupra chestiei naționali-
tăților.

Intre alții, a vorbit și dl T. Fașie,
noul deputat al cercului bihorean Ceica.
El a respins acuzările aduse Românilor
de șovinistul Komjathy, s'a declarat
mulfumit de modul cum Széll a rezolvat
chestia rentei, și a laudat pe mitropo-
litul Meșianu.

Werner, tot guvernamental, a acu-
sat pe Sași că nu sunt destul de bun
patrioți.

Resboiul. Dacă e să se dea crezēmênt
telegramelor sosite aseoră de la Londra, ge-
neralul French, cel bătut nu chiar de mult,
ar fi sosit aproape de Kimberley. O altă
telegramă, trimisă de Roberts, pretinde chiar
că orașul acesta a fost despresurat. Nu ne
vine însă a crede că Buriș au lăsat Englezii-
lor un triumf atât de iute și fără luptă de-
cisivă. Ear despre vre o luptă, Englezii nu
pomesc.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Red. respons: Ioan Russu Sirlanu.

ECONOMIE.

Grâne.

Prețurile de la 14 Februarie

	Arad:	B. Pesta
Grâu Aprilie fl.	6.80—7.10 fl.	7.71—7.74
Cucuruz Maiu		5.09—5.10
vechiu	4.20—4.30	5.20—5.50
Orz vechiu	5.20—5.30	5.65—6.60
nou	5.40—5.50	
Secară Apr.	5.40—5.50	6.42—6.43
vechiu „	„	6.10—6.35
Ovăs Apr.	4.30—4.40	

Cursul pieții din Arad.

Bărtie-monetă română	Cump. fl. 9-48	vând	9.52
Lire turcești	—	—	—
Imperial (15 R. aur)	18.90	19.—	—
Ruble rusești 100 à	126.—	127.—	—
Galbeni	5.58	5.62	—
Napoleon-d'orf	9.48	9.56	—
100 Marce germane	58.50	58.95	—
Livre sterling	11.90	12.56	—

Spirit:

	21 Ian.
Spirit rafinat; cu toptanu	55.50
„ „ cu micu	56.50
„ brut cu toptanu	54.50
„ „ cu mic	55.50

Porci:

(Piața Steinbruch)

Ungari; greutate:		cr. p. kg.
bătrâni 320—380 kg.	40—42.	„ „
tineri 320—390	44—44.5	„ „
„ 250—390	44—45	„ „
„ până 250	45—46	„ „
mijlocie 240—260	47.5—48	„ „

O carte bună. Distinsul nostru profesor din Brașov, Dl Vasile Goldiș a lucra o folositoare carte școlară: „Geografia pentru școlile populare, întocmită pe baza planului Ministerial de învățământ. Partea primă (pentru clasele III și IV), cu numeroase ilustrațiuni și harte colorate.” editura librăriei Ciurcu Brașov. Prețul unui exemplar 85 cr. Materialul tratat s estinde pe 68 pagine, în ordinea următoare: „1. Regiunile lumii, 2. Comuna, 3. Locuitorii și ocupațiunea lor, 4. Religinea și limba locuitorilor, 5. Hotarul comunei, 6. Drumurile, 7. Apele curgătoare, 8. Apele stătătoare, 9. Mijloacele de comunicațiune, 10. Insulă, peninsula, golf, 11. Șesul, 12. Dealuri și văi, 13. Orizontul, 14. Desemnarea regiunilor lumii, 15. Harta, 16. Cercul, 17. Comitatul, 18. Ungaria. — II. „Ungaria și Europa.” (Materialul clasei a IV-a.) Ținutul muntos din Sudost. Campia Ungariei. Ținutul muntos Nordostic, Ținutul muntos Nordvestic, Ținutul deluros Sudvestic. Orașul Fiume și ținutul lui. Ungaria în genere. Țerile apărținătoare Ungariei. Europa în genere.” La toate capitulele e alăturată câte o hartă colorată.

O recomandăm cu toată căldura învățătorilor noștri.

„Biblioteca Teatrală”, apare în Brașov ediția Societății de teatru Român. Broșura, 7 cuprinde „Unde dai și unde creapă”, comedie în 2 acte Al. Cosmar, localisată de Iuliu Popescu. Numele dlui Iulia Popescu, mai ales ca traducător și localisător al mai multor piese de teatru, este cunoscut și apreciat la noi. D-sa a tradus și „Bustul”, jucat cu atâta succes de diletanții români din Sibiu, înainte cu 5 ani. Piesa de mai sus desigur va fi primită cu plăcere și diletanții români vor juca-o cu predilecție. Noi o recomandăm cu toată căldura. Este o localisare bună a unei piese teatrale de valoare.

A apărut în editura de arte grafice „Minerva” din București „Călimdarul Minervei” pe anul 1900 cuprinde o mulțime de lucruri frumoase și instructive.

Calindarul nostru

pe anul visect 1900

ca prim călimdar scos în tipografia noastră

a apărut tocmai acum

cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. poro postal.

Doritorii de a și-l procura sunt rugați

a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului”

La comande mai mari de 10 exemplare

dăm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului”.

A apărut

Și să află de vânzare la administrația „Trib. Poporului” următoarele opuri:

- 1.) „Calendarul nostru” — pe 1900. prețul — — — — — cor. —.60 fl.
- 2.) „Amicu Poporului” — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cauze administrative. Prețul — — — — — „ 1.— „
- 3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul — — — — — „ 2.— „
- 4.) „Judecătoriale cu jurații” — de Teodor V. Păcățeanu, prețul — — — — — „ —80 „
- 5.) „Libertatea” — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Pacățianu, prețul — — — — — „ 2.— „
- 6.) „Principiile politice”, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățianu —prețul — — — — — „ 4.— „
- 7.) „Caractere morale” — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popoa, profesor în Brașov. Prețul. — — — — — „ 2.50 „
- 8.) „Răsboiul pentru neatârare” și „Povestea unei coroane de oțel” ambele de George Coșbuc. Prețul Răsboiului „ 1.20 „
Prețul „Coroanei” „ 1.60 „
- 9.) „Din vremuri apuse” — de Judita Secula născ. Truția — prețul — — — — — „ 1.— „
- 10.) „Vieritul” — de Petru Vancu, prețul — — — — — „ 1.— „
- 11.) „Teoria Dramei” — de Dr. Iosif Blaga. Prețul: — — — — — „ 3.60 „
- 12.) „Juvenilia” — de Sextil Pușcariu. Preț: — — — — — „ 1.60 „
- 13.) „Cuvântări bisericesti” — traduse de Ioan Genț. Preț. — — — — — „ 5.— „
- 14.) „Pribeag” — de Ioan Iosif Sceopul, preț — — — — — „ 1.50 „
- 15.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilchelm Niemandz prețul — „ 1.20 „
- 16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom” (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator în Arad. Aceasta liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sârbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.

La comande să se mai adauge de fiecare op 10 fleri spese postale.